

דומה לאניצי פשתן, שהן נפוצות וכרוכות זו בזו.

— שמא עיניה נאות? —

טרוטות עגולות הן!

— שמא אזניה נאות? —

כפולות, גדולות כאילו היו כפולות, הן!

— שמא חוטמה נאה? —

בלום, מכווץ ונראה כסתום הוא!

— שמא שפתותיה נאות? —

עבות הן!

— שמא צוארה נאה? —

שקוט קצר הוא!

— שמא כריסה נאה? —

צבה, כרס נפוח הוא!

— שמא רגליה נאות? —

רחבות הן כשל אוזא!

— שמא שמה נאה? —

לכלוכית שמה.

אמר להן:

בכבודם של תלמידי חכמים, ואמר: ימותו כל בני אלמנה [רמז לבעל הזה, שאינו מחונך, כמו בני אלמנה, שלא היה להם אב לחנכם⁽⁶⁾], ואל יזוז שמעון ממקומו לטעום מהתבשיל בגלל רצונו של זה.

ועוד סיבה שבגללה לא טעם רבי שמעון: כי היכי דלא לתרגלי למינדר. שלא יתרגלו האנשים לנדור בקלות, כדי להשיג בכך את מאווי לבם.

ההוא דאמר לדביתהו לאשתו: קונם שאי את נהנית לי עד שתרוקי בו ברשב"ג.

אתה, באה האשה, ורקקה אלבושיה, על בגדו של רשב"ג, ושרייה, והתיר לה להננות מבעלה, שהרי התקיים התנאי.

אמר ליה רב אחא מדפתי לרבינא: והא האי גברא, זילותא של רשב"ג קא מיכוין, ואין זלזול אלא אם ירקה בו עצמו, ולא כשירקה בבגדו.

אמר ליה רבינא: מירק על מני, יריקה על בגדיו דרשב"ג — זילותא רבתא היא!

ההוא דאמר לה לדביתהו, לאשתו: קונם שאי את נהנית לי, עד שתראי מום [כמו "מאום"], והיינו, עד שתוכלי להראות מאומה, משהו יפה שביך [שבך], לרבי ישמעאל ברבי יוסי.

אמר להם רבי ישמעאל ברבי יוסי: שמא ראשה נאה?

אמרו לו: ראשה סגלגל, עגול, ומכוער הוא.

— שמא שערה נאה? —

6. לפי הרא"ש. ועייין בר"ן המבאר באופן אחר.